

In dankbaarheid zullen wij - in gebed -
blijven gedenken

MARIA ELISABETH
REMEIJSEN

weduwe van

Antonius Wilbrordus den Ridder

Geboren te Breda (Ginneken) 8 maart
1901 en overleden te Gilze 29 december
1979.

In haar eenvoud was zij een voortreffelijke vrouw en moeder. Wat een zorg heeft zij gehad en welk een werk heeft zij verricht voor haar huisgezin; met ledige handen was zij nooit. Zij had een grote liefde voor man, kinderen en kleinkinderen, maar één verlangen kende zij: kinderen en kleinkinderen gelukkig zien.

Inderdaad, ware grootheid gaat zo dikwijls aan het oog van mensen en wereld voorbij. Maar zij die met haar leefden, die met haar gewoond hebben, zovelen die zij, met liefde en toewijding geholpen heeft, zullen opstaan en haar prijzen en danken voor alles wat zij deed.

Vol levensvreugde in de dagen van ge-

zondheid heeft zij jaren gekend van beproeving; haar hart liet niet meer toe om te doen zoveel, zoals zij steeds gedaan had en liefst zou willen blijven doen. Het dodelijk ongeluk van haar zoon is voor haar wel een zeer zware beproeving geweest. En toch wilde zij zich altijd flink houden voor kinderen en kleinkinderen. Ook al had zij het nog zo moeilijk, zij wilde dat niet laten blijken en zij wilde niet klagen.

Vier jaar is zij op Huize St. Franciscus geweest, in grote tevredenheid. Bernsting heeft zij gevonden in gebed en H. Communie, drie maal per week. Gelukkig bij het bezoek van kinderen en kleinkinderen, die haar zo dikwijls kwamen bezoeken en afhalen.

Zij had zich zoveel voorgesteld van het huwelijk van Lieske en Frans. Eigenlijk kon het niet, maar zij wilde toch het feest medemaken. Die laatste inspanning is teveel geweest. Plotseling is zij heengegaan. Geen enkel woord, geen enkele klacht hoorden wij meer over haar lippen komen.

Haar zorg, haar kommer droeg zij mee naar God in de hemel. Haar nieuwjaar zal zij vieren in de heerlijkheid, bij God in de hemel.